

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4C/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814204944
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6814204944.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci navrhovateľa: Š. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. XXX, XXX XX A., zastúpený Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, proti odporcom: 1/ F. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. XXX, XXX XX A., t. č. bytom XXX XX Q. XX, 2/ B. R., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Revúca, o zapretie otcovstva k maloletému B. R., nar. XX.XX.XXXX, takto

rozhodol:

Určuje, že navrhovateľ nie je otcom maloletého B. R., narodeného dňa XX.XX.XXXX z matky: F. R., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorého narodenie je zapísané v Knihe narodení Matričného úradu Q., vo zväzku 33, ročník 2014, na strane 165, por. č. 143.

Žiadny z účastníkov konania ani štát nemajú právo na náhradu trov konania.

Zrušuje výrok uznesenia č. k. 4C/57/2014-49 zo dňa 04.06.2015 o povinnosti navrhovateľa zložiť na účet Okresného súdu Revúca preddavok na trovy spojené s podaním znaleckého posudku vo výške 200,- Eur.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 17.07.2014, domáhal zapretia svojho otcovstva k maloletému odporcovi 2/ s odôvodnením, že manželstvo, ktoré s odporkyňou 1/ uzatvorili dňa XX.XX.XXXX N. K., bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 7P/80/2013-107 zo dňa 09.01.2014, právoplatným dňa 30.01.2014. Maloletý odporca 2/ sa narodil až po rozvode manželstva, ale ako jeho otec je v rodnom liste zapísaný navrhovateľ na základe domnienky otcovstva podľa § 85 Zákona o rodine, svedčiacej manželovi matky v čase do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva. Navrhovateľ však od mesiaca august 2013 nežil s odporkyňou 1/ v spoločnej domácnosti, kedy odporkyňa 1/ bývala asi mesiac u svojho priateľa Z. C., s ktorým žila aj intímne, a následne pracovala v oblasti prostitúcie v Č. Q. a v H.. Navrhovateľ sa s odporkyňou intímne nestýkal už dlhšie obdobie pred jej odchodom zo spoločnej domácnosti, preto sa necítil byť biologickým otcom maloletého odporcu 2/.

Odporkyňa 1/ sa k návrhu navrhovateľa vyjadrila na pojednávaní vo veci tak, že si nie je istá, či navrhovateľ je alebo nie je otcom maloletého odporcu 2/, a navrhovala preto vykonať vo veci znalecké dokazovanie za účelom zistenia otcovstva navrhovateľa k maloletému odporcovi 2/.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: pripojené spisy Okresného súdu Revúca sp. zn. 3P/31/2014 a sp. zn. 7P/80/2013, znaleckým posudkom č. I. 62, výsluchom navrhovateľa a odporkyne 1/, na základe ktorých mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Manželstvo navrhovateľa a odporkyne 1/ bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX N. K. a zaniklo dňa 30.01.2014 právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 7P/80/2013-107 o rozvođe manželstva navrhovateľa a odporkyne 1/. Po zániku manželstva navrhovateľa a odporkyne 1/, pred uplynutím lehoty tristo dní od jeho zániku, sa dňa 08.06.2014 narodil maloletý odporca 2/.

Návrh na rozvod manželstva podal navrhovateľ dňa 27.05.2013, až do mesiaca august 2013 s odporkyňou 1/ žili v spoločnej domácnosti, pohlavný styk s odporkyňou 1/ mal mať navrhovateľ naposledy v mesiaci júl 2013, pričom odporkyňa 1/ tvrdila, že sa tak stalo aj v mesiaci august 2013, teda v čase približne rozhodnom pre možné počatie maloletého odporcu 2/.

Zo znaleckého posudku č. 1/2016 vypracovaného znalkyňou prof. RNDr. Jarmilou Bernasovskou však vyplýva záver, že otcovstvo navrhovateľa k maloletému odporcovi 2/ je vylúčené, vzhľadom na zistenú nezrodu v desiatich zo šestnástich z testovaných genetických systémov.

Z výsluchu odporkyne 1/ vyplynulo, že jej jediným príjmom je rodičovský príspevok a prídavok na jedno maloleté dieťa spolu v sume 227,- Eur mesačne. Výdavky odporkyne predstavujú okrem bežných výdavkov na stravu a pod. pre seba a maloletého odporcu 2/ ešte nájomné vo výške 50,- Eur mesačne.

Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

Podľa § 86 ods. 1 Zákona o rodine, manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

Podľa § 88 ods. 1 Zákona o rodine, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že maloletý odporca 2/ sa narodil pred uplynutím lehoty 300 dní po zániku manželstva navrhovateľa a odporkyne 1/. Navrhovateľovi teda svedčí zákonná domnienka otcovstva manžela matky maloletého odporcu 2/ podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine. Zo znaleckého posudku č. 1/2016 vypracovaného znalkyňou prof. RNDr. Jarmilou Bernasovskou však vyplýva záver, že otcovstvo navrhovateľa k maloletému odporcovi 2/ je vylúčené. Z vykonaného dokazovania mal teda súd preukázané, že navrhovateľ nie je otcom maloletého odporcu 2/, preto súd na návrh navrhovateľa rozhodol vo veci tak, že určil, že navrhovateľ nie je otcom maloletého B. R., narodeného dňa XX.XX.XXXX z matky: F. R., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorého narodenie je zapísané v Knihe narodení Matričného úradu Q., vo zväzku 33, ročník 2014, na strane 165, por. č. 143.

Štátu v konaní vznikli trovy konania zaplatením odmeny znalcovi za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 414,80 Eur. Podľa § 148 ods. 1 O. s. p. vzhľadom k výsledku konania by náhradu trov konania štátu bola povinná zaplatiť odporkyňa 1/, z ktorej výsluchu však vyplynulo, že sú u nej splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu z dôvodu, že jediným príjmom odporkyne 1/ je rodičovský príspevok a prídavok na jedno maloleté dieťa spolu v sume 227,- Eur mesačne, z ktorých okrem bežných výdavkov na stravu a podobne pre seba a maloletého odporcu 2/, platí odporkyňa 1/ ešte nájomné vo výške 50,- Eur mesačne. Za tohto stavu potom nie je v možnostiach a schopnostiach odporkyne 1/ zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 414,80 Eur, a to ani sčasti. V tejto súvislosti nie je možné prihliadať ku skutočnosti, či sa odporkyňa v budúcnosti zamestná, pretože príjem odporkyne zo zamestnania je iba možnou budúcou a teda neistou skutočnosťou, ku ktorej v čase rozhodovania súdu vo veci nie je možné prihliadať (§ 154 ods. 1 O. s. p.). Preto súd štátu právo na náhradu trov konania nepriznal. Z dôvodu, že odporkyni v konaní nevznikla poplatková povinnosť k zaplateniu súdneho poplatku, o oslobodení navrhovateľky od súdnych poplatkov súd osobitne nerozhodoval, ale

podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov u odporkyne vyhodnotil iba ako predbežnú otázku pre rozhodnutie o trovách konania štátu.

Navrhovateľ a maloletý odporca 2/ by podľa výsledku konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p., mali právo na náhradu trov konania voči odporkyni 1/, ktorá bola v konaní neúspešná a ktorej tak právo na náhradu trov konania nevzniklo. Vzhľadom k vyššie uvedeným súčasným osobným a majetkovým pomerom odporkyne 1/, ktoré možno považovať tiež za dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 O. s. p., súd ani navrhovateľovi ani maloletému odporcovi 2/ proti odporkyni 1/ právo na náhradu trov konania nepriznal a o trovách konania účastníkov rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Uznesením č.k. 4C/57/2014-49 zo dňa 04.06.2015 súd uložil navrhovateľovi a odporkyni povinnosť zaplatiť zálohu na trovy znaleckého dokazovania každému vo výške 200,- Eur. Proti tomuto výroku uznesenia podal odvolanie navrhovateľ podaním zo dňa 15.06.2015 (č. l. 55), ktorým žiadal odpustenie povinnosti zaplatiť zálohu na trovy znaleckého dokazovania. Podľa § 210a O. s. p. súd prvého stupňa podanému odvolaniu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a zrušil výrok uznesenia č. k. 4C/57/2014-49 zo dňa 04.06.2015 o povinnosti navrhovateľa zložiť na účet Okresného súdu Revúca preddavok na trovy spojené s podaním znaleckého posudku vo výške 200,- Eur vzhľadom k tomu, že po rozhodnutí o trovách konania štátu a s prihliadnutím tiež k výsledku konania je vymáhanie zálohy na trovy znaleckého dokazovania od navrhovateľa bezpredmetné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).